

03-06-2017

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

† Ψυχосάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος

κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ριγ' (103ος).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτηση]

‘Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

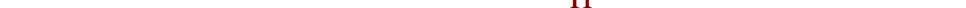
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

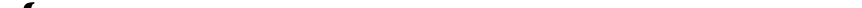
ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

[illegible]

ω ω π ι ο ο ο ο ν σου ε ε παρ σι ις των

 χει ρω ω ν μου θ υ σι α ε ε ε ε σ π ε ε ε

 Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου π

λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

 προ φά σεις εν α μαρ τι λ ι αις

^Π
^π **Ε**υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α
 νο μι ι αν και ου μη συνδυ α ασωμε τα των
 εκλεκτων αυ των

^Π
^π **Π**αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
 και ε λεγ ζει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη
 λι πανα τω την κε φα λη ην μου

^Π
^π **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη
 σαν ε χο με να πε τρας οικρι ται αυ των

^Π
^π **Α**κου σον ται τα ρη μα τα μου ο
 τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

πῆ γῆς δι' ἐσκορπισθήτα ὁ σταυτῶν

παράτον Ἀαδην

^Π Ὅτι πρὸς σε Κύριε Κύριε οἱ

ὀφθαλμοὶ μου ἐπισοιήλπισα μη ἀντα

νε ληστήν ψυχήν μου

^Π Φυλάξον με ἀποπαγίδος ἡσυνε

στήσαντο μοι καὶ ἀποσκάνδαλῶν τῶν ἐργα

ζομένων τὴν ἀνομίαν

^Μ Πέσουνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐ

τῶν ὁ ἀμαρτωλοὶ κατὰ μόνους εἰμι ἐ

γῶν ὡς ἀνπαρεέλθω

^π Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
 φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην ^π
^Π ^π Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
 η σι ιν μου ^Δ ^ρ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
 του α πα γ γε λω ^Δ ^ρ
^Π ^Δ ^ρ Εν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα
 μου και συ ε ε γ νω σ τας τρι βους μου ^π
^Π ^π Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
 μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ^π
^Π ^π Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α
 και ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων

με

ἄ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

κε εκραζα προς σε Κυ ρι ε ει

ει πα συ ει η ελπις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των

Προ ο σχες προς την δε η σιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ πε ρε

με

^π
^π **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου ^π του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο ο ο μα τι ι ι ι σου ^π
^π
^π **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι
 ε ως ου αν τα α πο δω ω ως μοι ^π
^π
^π **Ε** κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ^π ει σα κου σον τη ης φω
 νη η η ης μου ^π
^π
^π **Ε** νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον ντα ^π εις την φω νην της δε η η σε
 ω ω ω ως μου ^π

η ψυχη μου εις τον λογον σου ^χ ηλπι

σεν η ψυχη μου επι τον Κυριον ^Δ

^Δ Οι μαρτυρησαντες δι' ασε Χριστε

πολλας βασαα νους υπεμειναν ⁶ πρεσβει

αις Κυριε και ευχαις αυτων παντας ημας

δι' αφυλααζον ⁶

⁶ ^χ Αποφυλακης πρωι'ας μεχρι

νυκτος ^Δ α'ποφυλακης πρωι'ας ^Δ ^χ ελ

πι'σάτω Ισραηλ επι τον Κυριον ^Δ

^Δ Οι αθλοφοροι μαρτυρες και ουρα

νοπολι'ται ^Δ επι γης αθλησαντες

πολ λας βα σα α α νους υ πε μει ναν ⁶ και
 τε λει ον α πε λα βον τον στε φανον εν ου
 ρα νοι οις ι να πρε σβευ ω σιν υ πε ερ των
 ψυχων η η μων ⁶

Τῶν Κεκοιμημένων. Ὁ ἐν Ἑδῇ Παράδεισος.

ᾠχος π̣δ̣ Νη

^{χ̣}
^ν
 ᾠ ^Δ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ^Δ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^Δ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^{χ̣} ^Δ εκ
 πα σων των α νο μι ων α αυ του ^ν ^Δ

^ν
 ᾠ ^Δ **Τ**ων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α
 παν των κατ ο νο μα ⁶ ^λ με τα πισ τε ως ζη σαν

των ευ σε βως ^ν μνη η μην τε λουν τες οι πι
στοι τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον α νυ μνη σω
μεν αι τουν τες εκ τε νως ^ν του τους εν ω ω ρα
της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα θην ^Δ
δου ναι αυ τω τω Θε ω η μων τω πα σαν κρι
νον τι την γην ^ν της δε ζι ας αυ του ου πα
ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα ρα ^Δ εν με
ρι δι ι δι και αι αι ων ^ν και εν α γι ων
κλη ρω φω τει νω ^Δ και α ζι ους γε νε σθαι
της ου ρα νι ου βασι λειας αυ του ^ν
^χ
^ν ^Δ ει νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ^Δ ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι
 λαοι ^ν

^ν **Ο** τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ
 βρο τους εκ πρι α με νος ⁶ και θα να τω σου
 θα να του του πικρου ε κλυ τρω σα με νος η
 μας ^Δ και ζω η ην τη ναι ω νιον πα ρα σχων
 τη Α να στα σει σου η μιν ^ν παν τας α να α παυ
 σον Κυ ρι ε τους κοι μη θεν τας ευ σε βως ^Δ
 η εν ε ρη μοις η πο λε σιν ⁶ η εν θα λασ
 ση η εν γη ^ν η εν παν τι το ο πω βα
 σι λεις τε ι ε ρεις αρ χι ε ρεις ^Δ μο να

στας και αι μι γα α α δας ^ν εν η λι κι α

πα ση παγ γε νει ^Δ και α ζι ω σον του

τους της ου ρα νι ου βασι λει ει α ας σου ^ν

^χ ^ν **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ^Δ και η α λη θει

α του Κυ ρι ου ^χ ^Δ με νει εις τον αι ω ω

ω να ^ν

^ν **Τ**η εκ νε κρων ε γερ σει σου Χρι στε

ου κε τι ο θα να τος ⁶ κυ ρι ευ ει των θα

νον των ευ σε βως ^ν δι ο αι του μεν εκ τε

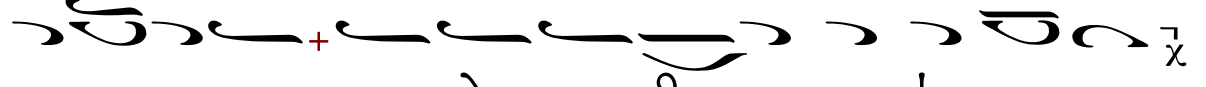
νως ^Δ τους σους δου λους α να παυ σον εν αυ

λαις σου και εν κολποις Αβρααμ^ν τους εξ Α
 δαμ μεχρι σημερον λατρευσαντας σοι κα
 θαρως^Δ πατε ερας και αδελφους ημων
 φιλους ο μου και συγγενεις^ν αα παν
 τα ανθρωποντα του βιου λειτουργησαν
 τα πιστως^Δ και προς σε μεετασταα^ν αντα^ν
 πολυειδως και πολυτροπως ο Θεος
^Δ και α^Δξιωσον τυχειν της ουρανιου
 βασιλειας σου^ν

Δόξα... Ήχος πλ. δ' ^χ^N ^ν Δόξα Πατρι και Υιω
 και Αγιω Πνευματι^ν

^N
^γΘρη νω ω και ο δυ ρομαι ^Δ ^Nοταν εν
νο η σω τον θα να τον ^γ και ι δω εν τοις τα
^M
φοις κει με ε νην την κατ ει κο να Θε ου ^Δ
^B
πλα σθει σαν η μιν ω ραι ο τη τα ⁶ ^Nα μορ φον
^Δ
α δο ξον μη ε ε χου σαν ει δος ^γ ^Δω του θ αυ
^Δ
μα α τος ^Δ τι το πε ρι η μας ^Δ ^Nτου το γε
^Γ
γο νε ε μυ στη ρι ον ^γ ^Δπως πα ρε δο ο θη
^N
μεν τη φθο ρα ^Γ ^Δπως συ νε ζευ χθη μεν τω θ α
^Γ ^Δ
να τω ^γ ^Δον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε
^Π
γρα πται ^Δ ⁺του πα ρε χο ον τος τοις με τα
^N
στα σι τη να να απα αυ σιν ^γ ^Δ

 αλλεν δυ α διφυσεων α συγχυτως γνωω

 ρι ζομενος αυ τον ι κετευ ε σε μνη Παμ

 μακα ριστε ε λε η θη ναι τας ψυχας η

 μω ω ων

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν...»

Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
 Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
 φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
 ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
 ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
 διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τὸ «Ἀλληλούϊα».

ᾠχος λ̣δ̣ — Γα̣

ᾠδὴ Ἀλ λη λου ι α ᾠδὴ αλ λη λου ι α ᾠδὴ

α αλληληλου ι ι α ᾠδὴ

Στιχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

ᾠδὴ Ἀλ λη λου ι α ᾠδὴ αλ λη λου ι α ᾠδὴ

α αλληληλου ι ι α ᾠδὴ

Στιχ. **Κ**αὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ,

Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιланθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου

εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπήχον, Σπικηρά.
Ἦχος πλ. β'. Μαρτυρικόν

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

^{χ̣}
^Δ **Ο** Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι
 γε γονεν ο ο ο πλον α ηττη τον ^{6.} ε βλε
 πον γαρ τον προ κει με νον θα να τον ^Δ και προ
 βλε πον τες την μελ λουσαν ζω ην ^Δ τη ελ
 πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το ^{6.} αυ
 των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας ^{6.}
^{χ̣}
^{6.} **Δ**ι ψυ χαι αυ των ^{χ̣} εν α γα θοις
 αυ λι σθη σον ται ^Δ

^Δ **Ε** τιμη σας ει κο νισου το των χει ρων
 σου Σω ω ω τερ πλα στου ρ γη μα ^{6.} ζω γρα

φησας εν υ λι κη μορ φη της νο ε ρας ου σι
 ας το ο μοι ω μα ης και κοι νω νον με κα τε
 στη σας θε με νος των ε πι γης κα ταρ
 χειν με τω αυ τε ζου σι ι ω λο γε δι ο
 σω τερ τους δου λους σου εν χω ω ρα ζων των
 εν σκη ναις δι και αι ων α να παυ σο ον
 Μα κα ρι οι ους ε ζε λε ζω
 και προ σε λα βου Κυ ρι ε
 να μοι το α ζι ω μα της των λοι
 πων ζω η η ης δι α κρι νη ται κη πον εν
 τη Ε δεμ παν τοι ο ις ω ρα ι σμε νον φυ τοις ε

φυ τευ σας ⁶ λυ πης και με ρι ι μνης ε λευ θε
 ρον ⁶ με το χον θειας ζωης ι σαγγε λον ε πι
 γης μι κτο ον με τα ζας ⁶ δι ο Σω τερ τους δου
 λους σου εν χω ω ρα ζων των ^Δ εν σκη ναις δι
 και αι ων α να πα αυ σο ον ⁶

Ἦχος λ ⁶ Δι

^Δ ^χ ^M ^Δ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ⁶

⁶ Ἀρ χη μοι και υ πο στα σις το πλα
 στο υρ γον σου γε ε ε γο νε προ στα γ μα
⁶ βου λη θει ει εις γαρ εξ α ο ρα του τε ⁺

καὶ ὁ ρα τῆς μεζωω ὁ ὀν συμπη ζαί φυσε

ὡς γῆ θεν μου το σω ὦ μα δι ἐπλασας δε

δω κας δε μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζω ὁ

ποι ὦ ἐμπνευσεὶ δι ὁ Σωτηρ τοὺς δού

λους σου ἐν χω ὠ ραζων των ἐν σκηναῖς δι καὶ

αἰ ὠν ἀ να παυ σο ὄν

καὶ νυν καὶ ἀ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας των

αἰ ὠ νων ἀ μην

Πρε σβείαις τῆς τε κου σῆς σε Χρι στε καὶ

τω ὠν μαρ τυ ρων σου ἀ πο στο ὁ ὀ λων

προ φη των Ἰ ἐ ρα ρ χων ὁ σι ὠν καὶ δι

και ων και παν των των α γι ι ων τους
 κοι μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο
 ο ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
 Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
 ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ
 πλ. β' ἤχου· «**Ε**ν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ
 τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν στίχων: εἰς τό α'
 τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς· «**Π**ρεσβεΐαις τῶν
 Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τάς
 ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τό β' τροπάριον·
 «**Α**ἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται»,
 εἰς τό γ', **Δ**όξα καί εἰς τό δ', **Κ**αί νῦν. Εἰς τό
 τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «**Θ**εόν
 ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...»,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ

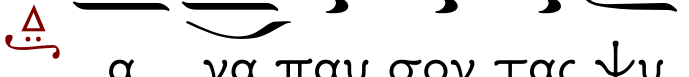
ᾠδὴ Α΄. Ὁ Εἰρμός. Βού χ̣

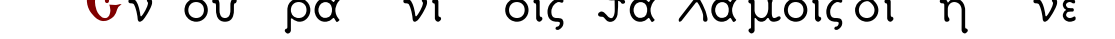
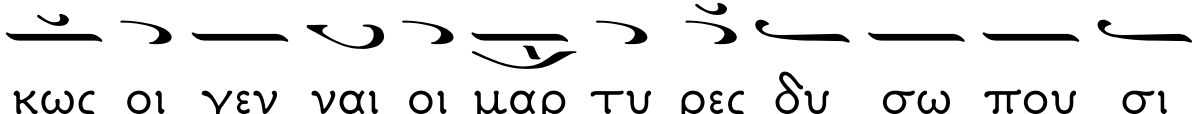
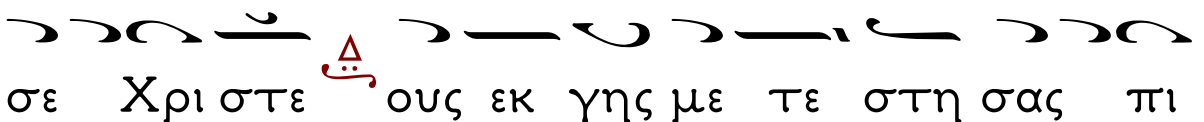
ᾠς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν
δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ
γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς
ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν
τυχεῖν ἀξιώσον.

Στίχος.   Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

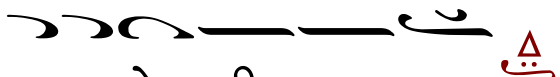
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου

  Ἐν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε
 κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι
 σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

στους αι ω νι ων α γα θων τυ χειν α
 ξι ω σο ον

Στίχος. Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
 μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
 μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
 ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Σπῆχος.   Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται

  Κα τα κο σμη σας τα πα ντα ζω ον μει
 κτον με σον με τον αν θρω πον τα πει νο
 τη το ος ο μου και με γε θους ε πλα
 σας δι ο τας των δου λων σου ψυ χας Σω

τηρ α να παυ σο ον

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Σπῆχος. Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Του πα ρα δει σου πο λι την και γε ωρ

γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

δε την σην ε ντο λην ε ξω ρι σας δι ο

τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να

παυ σο ον

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὖαν τὸ πρίν, τὴν
 ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρος
 σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
 ἰσχὺν Ἀγνή διέλυσεν.

Σπῆχος. ^χ
^Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι

^Δ ω νας των αι ω νων α μην ^Δ

^Δ **Ο** εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το

^Δ πριν ^Δ την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του

^Δ σου γα στρος ^Δ σα ρκα πε ρι βα λ λε ται δι

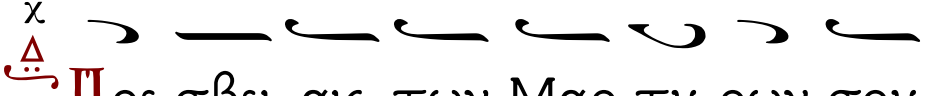
^Δ ης ^Δ του θα να του την ι σχυν Α γνη δι

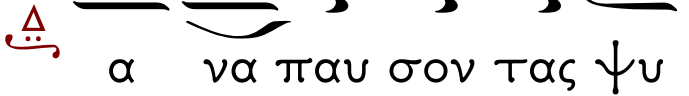
^Δ ε λυ σε εν ^Δ

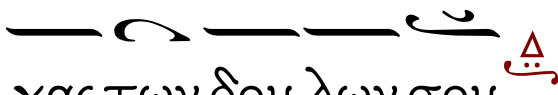
Ἦδη γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

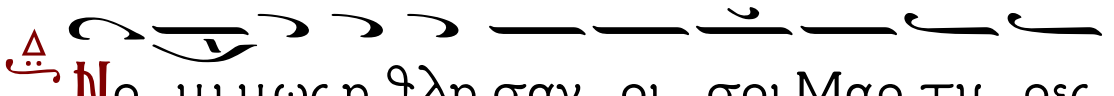
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες
Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες
παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν
λύτρωσιν βραβεύουσι.

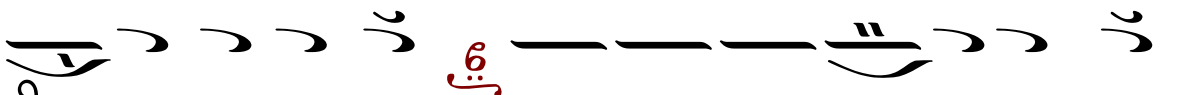
Στίχος. ^χ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

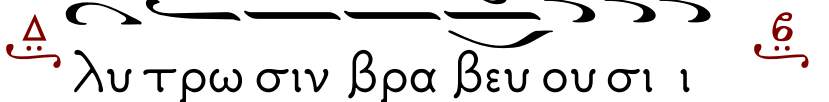
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

 χας των δου λων σου

 Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες

 ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη

 θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις

 αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Δόξα Πατρί...

Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ
διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν
χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει
τε καὶ χάριτι.

Σπῆχος. ^χ Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευμα τι

Ρε οντων αστατον φο ραν τους προς σε

δι α βαν τας εν σκη ναις αι ω νι ι οις κα

τοι κειν χαρ μο νι κως α ξι ω σον α γα

θε δ και ω σας πι στει τε και χα ρι

ι τι

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε
Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν
ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου
λύσαντα τὴν δύναμιν.

Σπῆχος. ^χ₆ — — — — — + — — — — —
Και νυν και α ει και εις τους

— — — — — + — — — — — ₆ — — — — — _Δ
αι ω νας των αι ω νων α μην

_Δ **Ο**υκ εστιν αμεμπτος ως συ πα να γνε

— — — — — + — — — — — — — — — — —
Θε ο μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε

— — — — — ₆ — — — — — — — — — — — _Δ
ον τον α λη θη συ νε λα βες εν γαστρι

— — — — — _Δ — — — — — — — — — — —
του θα να του λυ σαν τα την δυ να μι

ιν ₆

Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Σπῆχος. ^χ₆ — — — — — — — — — —
 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 — — — — — — — — — —
 Χρι στε ο Θε ος ^Δ — — — — — — — — — —
 α να παυ σον τας ψυ
 — — — — — — — — — —
 χας των δου λων σου ^Δ

^Δ — — — — — — — — — —
^Δ **Σο** φι α μει ζο νος δει κνυ ων Κυ ρι ος
⁶ — — — — — — — — — —
⁶ της πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λους ^Δ Δε
 — — — — — — — — — —
 σπο τα χρη στο τη τος ^Δ τας των Μαρ τυ ρων
 — — — — — — — — — —
 χο ρει ας ^Δ τοις Αγ γε λοις συ νη ρι θμη

σα ας ^{6.}

٦

Στίχος. **Λ**ὶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἐφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν
εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή,
καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Σπῆχος. $\frac{\sqrt{x}}{6}$ $\underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\bar{a}_1} \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\psi} \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\chi} \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\alpha} \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\gamma} \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\theta}$ + $\underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\alpha} \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\gamma} \underbrace{\hspace{1.5cm}}_{\theta}$ αυτων εν α γα θοις

αυ λι σθη σο νται

6. φρα στου δο ξης σου τυ χειν α ξι

ω σον ^{9.} τους προς σε με τα σταν τας εν θα Χρι

στε των ευφραίνοντων ἐστὶν ἡ κα

τοι κι α και φω νη κα θαρασα γα λι

α σ ε ω ω ς

Δόξα Πατρί...

Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Υ μνουν τας προσ δε ξαι το θει ον κρα

τος σου ους εκ γης προ σε λα βου τε κνα φω

τος του τους ερ γα ζο με νος της α μαρ

τι ας την α χλην εκ κα θαι ρων πο λυ

ε λε ε ε

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον,
κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον
ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ
Δεσπότης ἐξελέξατο.

Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Δο χει ον αχραντον να ον πα να μω
μον κι βω τον πα να γι αν παρ θε νι κον
τοπον α γι α σματος σε καλ λονην του
Ι α κωβ ο Δε σπο της ε ξε λε ξα
το ο

Ὡδὴ ε'.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

Στίχος.

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

Ὡς ο λο καρ πω σις ι ε ρα και

ως α παρ χη της αν θρω πι νης οι Μαρ τυ ρες

φυ σε ως τω δε δο ξα σμε νω προ σε νε

χθεν τες Θε ω η μιν την σω τη ρι ι

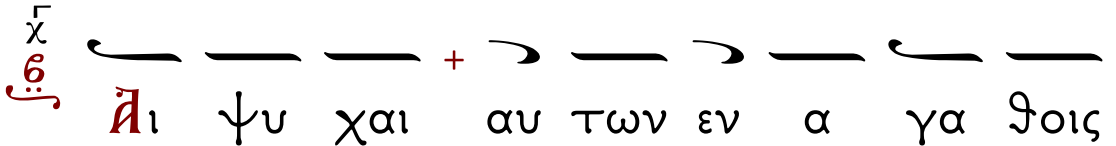

αν α ει βραβευ ουσι ι

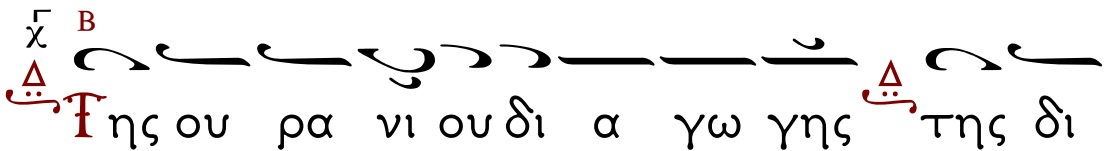
6.

Στίχος. Λί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

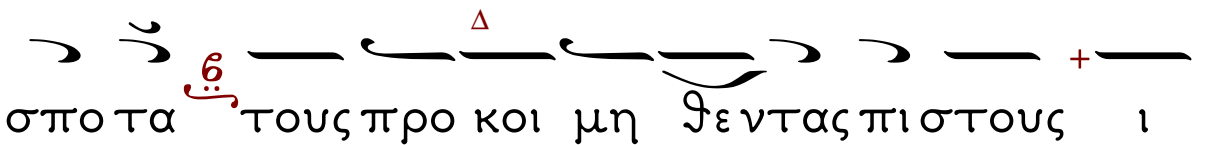
Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν
χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς
προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων
τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

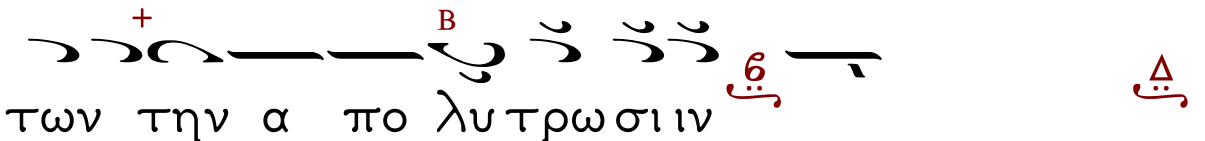
αυ λι σθη σο νται

α νο μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε

σπο τα τους προ κοι μη θεντας πιστους ι
κε τα ας σου πα ρε χων των πται σμα α

των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρί...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Ο μο νος φυ σει ζω ο ποι ος το της

α γα θο τη τος ον τως α νε ξι χνι α

στον πε ε λα γος τους τε λει ω θεν τας της

Βα σι λει ας της σης α ξι ω σον οι

κτι ιρμων μο νε α θα α να τε

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

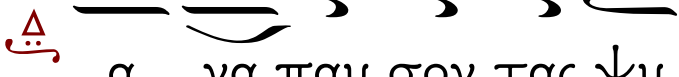
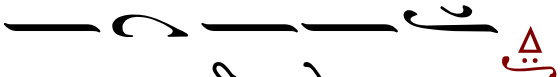
Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ
κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς
ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν,
ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

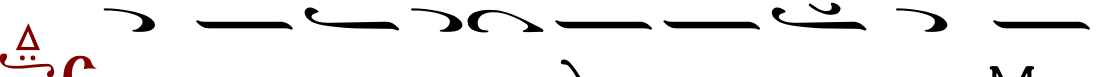
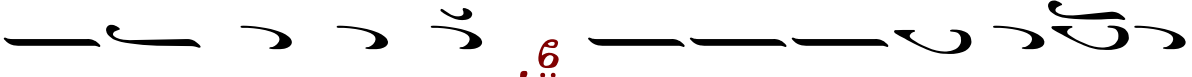
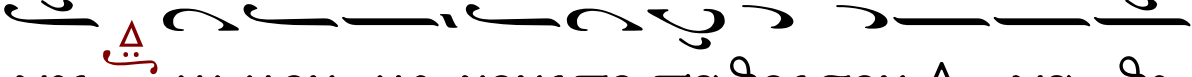
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ισχυς και υ μνη σις ο εκ σου Δε
σποι να του κο σμου γεν νη θεις και σω τη
ρι α ε γε νε το τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ρυ ο με νος τους
πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας

ᾠδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. ^χ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου

 Σταυρω προ ση λου με νος των Μαρ
 τυ ρων τους χο ρους προς ε αυ τον συ νη γα
 γες μι μου με νους το πα θος σου Α γα θε
 δι ο σου δε ο με θα τους προς σε με

τασταντας δι ανα παυ σο ον

Στίχος. **Λ**ῖ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἄφραστῶ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

$\bar{\chi}_6$

 ΑΨΧΑΙ ΑΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΑΘΟΙΣ

Ἄ φρα στω τη δο ξη σου ο ταν ελ
 θης φο βε ρος κρι ναι τον κο σμον α παν τα
 εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα
 φαι δρωσ υ πα ντη σαι σοι ους εκ γης προ σε
 λα βου πι στους δου λους σου

Δόξα Πατρὶ...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α
γι ω Πνευ μα τι

Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α
θε ι κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο
ε ξα γων τους δου λους σου τους προς σε
πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα
δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Εις γην α πεστρα φη μεν πα ρα βαν
τες του Θε ου την ε ντο λην την εν θε ον
δι α σου δε Παρ θε νε προς ου ρα νον
εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο ραν του θα
να του ε κτι να ζαν τεες

Ὡδή ζ'.

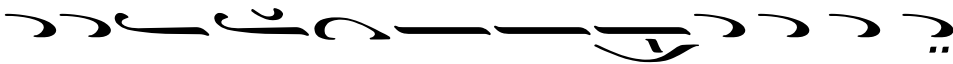
Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Στίχος. ^χ — — — — — ₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
— — — — — _Δ Χρι στε ο Θε ος _Δ α να παυ σον τας ψυ
— — — — — _Δ χας των δου λων σου

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες,
τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ
ιδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

_Δ — — — — — _Δ Λυ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ
— — — — — _Δ ρες _Δ της πρω της πα ρα βα σε ως ₆ ραν τι
— — — — — ₊ σθεν τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην
— — — — — _Δ σα φως ει κο νι ζου σι σφα γην _Δ ευ λο γη τος

ει ο Θεος ο των πατερωνημων

6.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,
Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

6.

Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς

αὐλισθησονται

6.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέ

κρωσας **Λ**όγε ζωαρχικώτατε **6.** τοὺς ἐν

πιστει δὲ κοιμηθέντας πρόσδεξαι τανῦν

ὑμνοῦντας καὶ ψαλλόντας Χριστέ **6.** εὐλογη

τὸς εἰ ο Θεος ο των πατερωνημων **6.**

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φύσῃματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Ο ψυ χω σας με τον αν θρω πον φυ ση

μα τι θει ω θε αρ χι κω τα τε τους με

τα σταν τας Βα σι λει ας Δε σπο τα της σης

α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Χρι στε ευ λο

γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η

μων

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,
γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα
τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
ὄθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
Θεομήτορα.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Υπερ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω
με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον τον
συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας
και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε Α
γνη υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ως Θε ο
μη η το ρα α

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. ^χ — — — — — ₆ Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 — — — — — ₆ Χρι στε ο Θε ος _Δ α να παυ σον τας ψυ
 — — — — — _Δ χας των δου λων σου

_Δ ⁺ **Στα θε** ρως τους α γω νας ε πι δει
 — — — — — ₆ ξα με νοι ₆ τω της νι κης στε φα νω κα τα
 — — — — — ₆ κο σμη θη τε ₆ Μαρ τυ ρες Χρι στου ⁺ α θλο
 — — — — — _Δ φο ροι κραυ γα ζον τεσ _Δ σε υ πε ρυ ψου μεν ⁺

εις παν τας τους αι ω νας 6.

Στίχος. Δί ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς,
καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας,
δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὖσπλαγχνος, σὲ
ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

6. Δι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται Δ.

Δ. Ιε ρως τους τον βι ον α πο λι
πον τας πι στους 6. και προς σε τον Δε σπο την

με τα χω ρη σαν τας 6. δε ξαι προ ση νως α
να παυ ων ως ευ σπλα χνος Δ. σε υ πε ρυ

ψουν τας εις παν τας τους αι ω νας 6. Δ.

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι,
τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον,
πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ
ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευμα τι

Νυν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι

ζε σθαι τους προ κε κοι μη με νους Σω τερ

ευ δο κησον πιστει τη εις σε δι και

ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ ψουν τας

εις παν τας τους αι ω νας

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν
τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι'
ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

+ των αι ω νων α μην

Μα κα ρι ζο μεν παν τες σε Παμ μα κα

ρι στε την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα

ρι ον σα ρκα δι η μας γε γο νο τα γεν νη

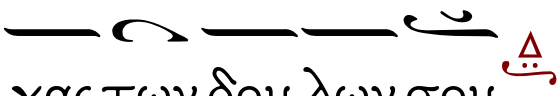
σα σαν ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας

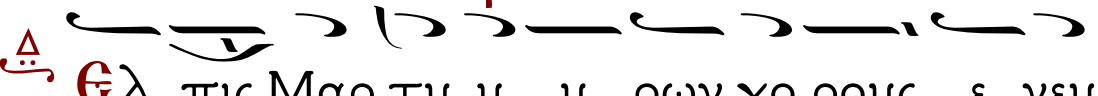
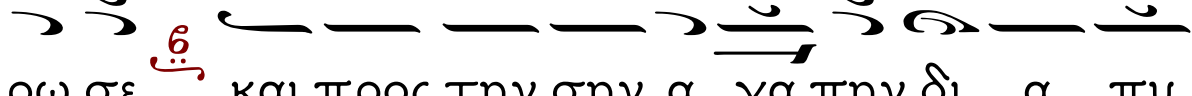
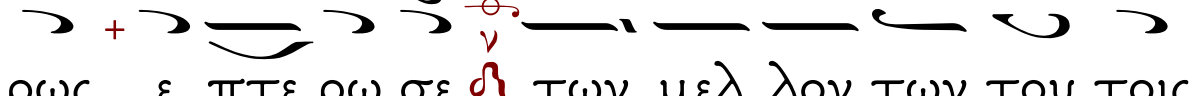
τους αι ω νας

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

 Ἐλ πις Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ
 ρω σε και προς την σην α γα πην δι α πυ
ρως ε πτε ρω σε των μελ λον των του τοις
προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με νην

ον τως α να παυ σιν ης τους με τα σταν τας

Α γα θε πιστους α ξι ω σοον

Στίχος. ί ψυχάί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

 αμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
ἀξιῶν μακαριότητος.

  ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται

  αμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
 ψε ως της σης Χρι στε τους πι στει με τα σταν
 τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
 α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις

δω ρου με νος ⁶ και της αι ω νι ου α ξι
 ων μα κα ρι ο τη τοος ⁶ ^Δ

^Δόξα Πατρι...

^Ο ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος,
 καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος,
 οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς
 τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα
 καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

^Δ ^Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α
 γι ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ ^Ο ων τη φυ υ υ σει χρη στος και ευ
 σπλαγ χνος ⁶ και θε λη της ε λε ους ευ
 σπλαγ χνι ας η α βυσ σος ⁶ ους εκ το που
 του του της κο λα σε ως ^Δ και σκι ας του

θὰ νὰ τοῦ Σωτὲρ μετῇ στή σὰς ^{6.} ἐν θὰ κα
 τὰ λὰ μπει σου το φως τοῦ τοὺς κατὰ τα
 ζον ^{6.} Δ

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Κληνὴν ἁγίαν Ἀγνή γινώσκουμεν, καὶ
 κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
 διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς
 δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
 σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστροῦς πανάμωμε.

Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τοὺς αι ω νας
 + των αι ω νων α μην Δ

Δ **Κ**ληνην α γι ι ι αν Α γνη γι νωσκο
 μεν ^{6.} και Κι βω τον και πλακα σε του νομου
 της χαριτος ^γ δι α σου γαρ α φε σις δε

δω ρη ται ^Δ τοις δε δι και ω με ε νοις δι
 α του αι μα τος ⁶ του σω μα τω θεν τος
 εκ της σης γαστρος Πα να μω με ε
 Ὁ εἰρμὸς.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
 τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
 δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
 σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Εἶτα ψάλλεται
 ἡ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος

^π_χ ^Δ Θε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να
 τον ⁶ ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα
 τα γ μα τα ^Μ δι α σου δε Πα να γνε ω ρα
 θη βρο τοις ^Δ Λο γος σε σα ρ κω με νος ον με

γα λυ νον τες ^B συν ταις ου ρα νι αις στρα τι
 αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
 Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
 τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω
 τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
 ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
 μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
 ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ω Πνευμα τι

το ^Δ9 τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η

 η μων

 νας των αι ω νων α μην

$\bar{\chi}^{\Gamma} \rightarrow \Gamma$
 $\mathcal{C}_{\varepsilon}$ και τειχος και λι με να ε χο μεν +

καὶ πρὲς βιν εὐ πρὸς δεκτὸν 9 πρὸς οὐν ἐτεκες

Θε ον ^Δ9 Θε ο το κε ανυμ φευ τε ^Δ9 των πι

 στων η σω τη ρι α α α α

Ἡ Ἐκτενής

καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τά Τροπάρια· Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τάς ψυχάς τών δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτάς εἰς τήν μακαρίαν ζωήν, τήν
παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τήν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καί τάς ψυχάς τών δούλου σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἄθνατος.

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην,
καί τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καί τάς ψυχάς τών δούλου σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἄγνη καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τάς ψυχάς τών
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τό μνημόσυνον
τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα).

Ὁ Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ τῶν δούλων σου [.....] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα).

Ὁ Ἱερεύς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τάς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἅπαξ.

Ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** Θεός τῶν πνευμάτων καί πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας καί ζωήν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καί τάς ψυχάς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πάντων τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν καί ὧν τά ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καί στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καί οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τόν αἰῶνα καί ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ.**

Ὁ Ἱερεύς: **Ὅ**τι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. **ἐκ τρίτου.**

Ὁ Ἱερεύς: **Σ**οφία.

Ὁ Χορός: **Εὐλόγησον.**

Ὁ Ἱερεύς: **Ὁ** ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ χώρᾳ, πόλει (ἢ **Μονῇ, κώμῃ**), Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

**Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς
ἀπολύσεως.**

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.